Parlamentul României

CAMERA DEPUTATILOR **SENATUL**

LEGE
privind
STATUTUL MEŞTERULUI POPULAR

Camera Deputaţilor adoptă prezenta lege:

ART. 1.

Are calitatea de *meşter popular* persoana practicantă a unei îndeletniciri specializate, bazate îndeosebi pe o muncă manuală calificată, ce conservă o tehnologie tradiţională de prelucrare a materiei prime în care se lucrează, în urma căreia sunt create obiecte ce reiau sau se inspiră din modelele tradiţionale consacrate ale practicii şi care se detaşează prin valoare estetică.

ART. 2.

Calitatea de meşter popular este confirmată printr-o legitimaţie care atestă apartenenţa la *Asociaţia Meşterilor Populari din România* şi vechimea în profesie.

Dreptul de primire în breaslă se obţine pe baza unei examinări a activităţii sau a unui examen de selecţie, în cazul ucenicilor, organizate de către *Asociaţia Meşterilor Populari din România*.

La începutul exercitării meseriei se efectuează în mod obligatoriu un stagiu de pregătire profesională cu durata de 2 - 5 ani, în funcţie de normele stabilite de *Asociaţia Meşterilor Populari din România* pentru fiecare meserie, în calitate de ucenic pe lângă un meşter atestat.

ART. 3.

Activitatea meşterului popular se realizează, la alegere, individual ori în asociere, potrivit normelor legale în vigoare, cu alte persoane având calitatea de meşter popular atestată, ce va fi individualizată prin denumire.

Ucenicii vor fi salarizați de către meşterul individual sau de către asociația meşterilor, la care îşi desfăşoară activitatea.

În desfăşurarea activității sale, meşteşugarul trebuie să menționeze numele meşterului individual sau asocierea profesională pentru care lucrează.

ART. 4.

Exercitarea ocupației meşteşugăreşti nu este incompatibilă cu: activitatea salarizată în cadrul altor profesii, exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț, calitatea de consilier în consiliile locale sau județene, calitatea de funcționar public, activitatea didactică universitară şi de cercetare de specialitate ori activitatea literară şi publicistică.

ART. 5.

Asociația Meşterilor Populari din România, denumită şi *Asociația* în cuprinsul prezentei legi, este o organizație profesională cu personalitate juridică, fără scop patrimonial, potrivit dispozițiilor Decretului-Lege nr. 27/1990 *privind organizarea şi funcționarea în condiții de autonomie economică a organizațiilor de scriitori, artişti plastici şi compozitori, creatori de film şi de teatru* şi ale Ordonanței nr. 26/2000 *cu privire la asociații şi fundații*, reprezentând interesele profesionale, economice şi sociale ale tuturor meşterilor populari din țară.

Asociația Meşterilor Populari din România îşi poate organiza filiale județene.

Asociația Meşterilor Populari din România are personalitate juridică, patrimoniu şi buget propriu. Bugetul se formează din contribuția tuturor membrilor, în cote stabilite de comisia permanentă. Patrimoniul nu poate fi folosit în alte activități producătoare de venituri decât cele specifice meseriilor populare atestate şi pentru promovarea şi dezvoltarea meşteşugurilor.

ART. 6.

Asociația Meşterilor Populari din România are următoarele atribuții:

a) realizează o statistică privind meşteşugurile practicate în țara noastră;

b) întocmeşte tabloul meşterilor şi ucenicilor, cu menționarea numelui, prenumelui, nivelului de studii, îndeletnicirea tradițională pe care o practică, datei înscrierii în breaslă, formei de exercitare a profesiei, sediului profesional;

c) ia măsuri în vederea revitalizării unor centre care nu mai activează ori a căror activitate s-a redus considerabil, solicitând sprijinul autorităților locale şi centrale şi agenților economici deopotrivă;

d) funcționează ca organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor referitor la acele lucrări ce reprezintă opere de artă plastică;

e) emite reglementări, norme şi instrucțiuni în domeniul său de activitate;

f) ia măsuri pentru participarea şi reprezentarea tradiţiilor meşteşugăreşti româneşti la organisme şi manifestări naţionale şi internaţionale;

g) sprijină formarea şi perfecţionarea tinerilor ucenici şi acordă atestate profesionale în domeniu;

h) ia măsuri pentru atragerea de resurse financiare pentru păstrarea şi valorificarea meşteşugurilor tradiţionale româneşti;

ART. 7.

Organele de conducere ale *Asociaţiei Meşterilor Populari din România* sunt: adunarea generală, comisia permanentă şi preşedintele.

Adunarea generală a *Asociaţiei Meşterilor Populari din România* cuprinde totalitatea meşterilor populari din ţară înmatriculaţi şi se întruneşte odată pe an pentru a adopta un plan director de activitate şi pentru a vota bugetul de venituri şi cheltuieli. Adunarea generală aprobă membrii comisiei permanente şi desemnează preşedintele *Asociaţiei*.

Comisia permanentă a *Asociaţiei Meşterilor Populari din România* este formată din reprezentanţii din fiecare judeţ ai meşterilor populari şi din specialişti aparţinând unor instituţii având preocupări directe în studierea lumii satului tradiţional şi contemporan deopotrivă, în conservarea în contemporaneitate a acestor preocupări, cu putere de decizie la nivelul administraţiei centrale şi locale, respectiv specialişti din cadrul: Ministerului Culturii şi Cultelor, Direcţiilor pentru cultură, culte şi patrimoniu, Institutelor Naţionale de Cercetare în domeniu şi Muzeelor de specialitate din ţară; de asemenea din Comisia permanentă trebuie să facă parte şi un reprezentant din Ministerul Finanţelor Publice.

Comisia permanentă asigură gestionarea curentă a patrimoniului *Asociaţiei*, şi acordă atestatele de meşter popular în urma examinării activităţii acestora.

Preşedintele *Asociaţiei Meşterilor Populari din România* asigură reprezentarea acesteia în raport cu alte instituţii şi persoane juridice.

ART. 8.

Persoanele având atestarea de meşter popular vor beneficia de următoarele facilităţi:

a) scutire de impozit pentru veniturile obţinute din activitatea specifică;
b) compensarea de către stat a cheltuielilor efectuate cu aprovizionarea de materii prime de la agenţi economici;
c) acordarea, prin închiriere cu *Asociaţia*, de spaţii comerciale, galerii de specialitate şi standuri ale muzeelor, pentru expunerea şi vânzarea produselor;
d) acordarea vechimii în muncă, drepturilor salariale, dreptului la pensie şi celelalte drepturi de asistenţă socială prevăzute de legislaţia muncii pentru persoanele care prestează activitate meşteşugărească tradiţională şi sunt înscrise în *Asociaţie*;

e) dreptul la siglă şi la publicitate pentru formele de exercitare a meşteşugurilor.

ART. 9.

Atestarea acordată îl supune pe meşterul popular la îndeplinirea următoarelor îndatoriri:

1. să creeze cu prioritate produse ce reiau modele tradiționale ale centrului cultural respectiv, neexcluzându-se înnoirea la nivelul formelor şi al ornamentației.
2. să formeze cel puțin un urmaş în domeniu, care să asigure continuitatea meşteşugului;
3. să participe cu produse la manifestările organizate în plan județean, național şi internațional;
4. în cazul unor centre care nu mai activează, dar unde există meşteri populari, aceştia au obligația de a depune efortul de a revitaliza centrul, solicitând sprijinul instituțiilor cu specialişti, al autorităților locale ori centrale, precum şi al agenților economici;
5. să participe la întrunirile şi şedințele *Asociației Meşterilor Populari din România*, precum şi la activitățile organizate de aceasta şi aduse la cunoştință prin convocare sau anunțuri;
6. să achite o contribuție la formarea bugetului *Asociației*, stabilită de Comisia permanentă, după aprobarea de către Adunarea generală, prin decizie adusă la cunoştință tuturor membrilor.